

Pieņemts

LBDS Garīdznieku brālības konferencē
2017. gada 14. oktobrī

Akceptēts

Latvijas Baptistu draudžu savienība padomē
2017 gada 21. augustā

Ūdens kristība jeb bībelīgā pagremde

Mēs uzskatām, ka	Mēs pieļaujam	Mēs noraidām
1. ūdens kristība ir Jēzus Kristus pavēle un Viņa priekšzīme; <i>Mt. 28,19; Mt. 3,13-17; Mk. 1,9-11.</i> 2. ūdens kristība ir jaunpiedzimšanas notikuma turpinājums, liecība kristāmā iekšējai pārmaiņai, Jēzus Kristus apliecināšana cilvēku priekšā, zīme Derībai starp kristāmo un Dievu; 3. kristība simbolizē nomiršanu grēkam un pasaulei caur grēka atzīšanu un nožēlošanu un augšāmcelšanos jaunai dzīvei caur piedzimšanu no augšienes; <i>Mt. 28,18-20; Mk. 16,16; Apd. 8,35-39; 1Pēt. 3,21; Kol. 2,10-15; Apd. 2,38</i> 4. kristība ir apliecinājums tam, ko Dievs jau ir paveicis ticīgajā ar tiešu Svētā Gara darbību; 5. kristībai nav piešķirama sakramentāla	1. ka atsevišķos izņēmuma gadījumos (slimība, invaliditāte u.c.) pagremdē netiek izdarīta; par katru šādu gadījumu lemj draudzes padome; 2. ūdens kristību, kas izdarīta ar aplacīšanu uz cilvēka personīgās ticības apliecināšanas pamata; katrs šāds gadījums ir jāizvērtē atsevišķi, pārlicinoties par cilvēka jaunpiedzimšanas piedzīvojumu, kristītāju ticības teoloģiskajiem uzskatiem un citiem apstākļiem; 3. ūdens kristību, kas izdarīta citās kristīgās konfesijās vai kristīgās grupās, kurās tiek atzīta un praktizēta ticīgo apzināta kristība ar pagremdēšanu; katrs šāds gadījums ir jāizvērtē atsevišķi, pārlicinoties par cilvēka jaunpiedzimšanas piedzīvojumu, kristītāju ticības teoloģiskajiem uzskatiem un citiem	1. uzskatu, ka ūdens kristība ir ceļš vai līdzeklis, ar kuru Dievs īsteno cilvēka pestīšanu; 2. uzskatu, ka caur ūdens kristību katrs cilvēks saņem pestīšanas dāvanu; 3. uzskatu, ka kristība cilvēku atbrīvo no iedzimtā un visiem personiskajiem grēkiem un dāvā dievišķo dzīvi; 4. uzskatu, ka ūdens kristība pati par sevi būtu glābšanas līdzeklis un piedotu grēkus; 5. uzskatu, ka ūdens kristība ir Jēzus Kristus iedibināts sakraments, kurā Dievs tiem, kas tic uz Kristu, dāvā garīgu jaunpiedzimšanu, izglābšanu no soda par mūsu grēkiem, augšāmcelšanos un mūžīgo dzīvību. 6. baptistu draudžu locekļu atkārtotas

nozīme tādā izpratnē, ka kristības akts pats par sevi piedotu grēkus un atdzemdinātu cilvēku. <i>Rom. 6,3-7.</i> 6. kristība apzīmē ticīgā iekšējo garīgo piedzīvojumu, tas ir, nomiršanu grēkam un pasaulei caur grēka atzīšanu un nožēlošanu, kā arī uzcelšanos no miroņiem caur jaunpiedzimšanu. 7. šo iekšējo garīgo piedzīvojumu kristībā simbolizē ar iemērķšanu ūdenī un pagremdēšanu, kas apzīmē savienošanos ar Kristu Viņa nāvē (<i>Rom. 6,3-5</i>), un ar izcelšanu no ūdens, kas apzīmē augšāmcelšanos kopā ar Jēzu (<i>Kol. 2,12</i>); 8. kristībai ir nozīme kā ārējam simbolam tikai tādai personai, kas patiesi ir piedzīvojusi šo garīgo miršanu un augšāmcelšanos; 9. bez šī piedzīvojuma kristībai nav nekādas nozīmes, jo kristība nav glābjošs sakraments, bet liecība par to, kas ar cilvēku ir noticis; kaut arī laika ziņā kristība nereti ir atdalīta no jaunpiedzimšanas un Svētā Gara saņemšanas, tā tomēr ir viens vesels pestīšanas notikums ar atgriešanos no grēkiem, ticību Jēzum, grēku piedošanas saņemšanu un Svētā Gara saņemšanu; <i>Apd. 2,38</i>;	apstākļiem; 4. ka kristības aktu veic nevis draudzes garīdznieks, bet cits kristītājs, kam draudze to ir uzticējusi darīt; 5. draudžu dibināšanas apstākļos kristības, ko veic šo grupu vadītāji, ja viņus šajā darbā ir akceptējusi "mātes" draudze; grupas vadītājs nes atbildību par kristītās personas tālāku garīgo izaugsmi;	kristības praksi; ūdens kristība ir vienreizējs akts un nav kā Svētais Vakarēdiens atkārtoti turpinošs piedzīvojums; 7. nepieciešamību atkārtoti kristīt tos, kuru kristības veikuši mācītāji, kas vēlāk grēkojuši, novērsušies no Kristus vai izrādījušies Kristu savā dzīvē nepieņēmuši cilvēki; 8. uzskatu, ka Jānim Kristītājam kristot Jēzu, līdz ar Viņu tika kristīta un Garu saņēma visa baznīca; 9. uzskatu par trīskārtējas pagremdēšanas nepieciešamību kristības aktā; 10. vietniecisku kristīšanos par mirušajiem; 11. zīdaiņu kristību kā grēku piedodošu, glābjošu un pestījošu sakramentu un kā aktu, kas aizvieto vēlāku apzinātu izšķiršanos par Kristus pieņemšanu savā dzīvē; zīdaiņu kristība nekādā veidā nav līdzvērtīga ticīga cilvēka pagremdei ūdenī un nav saistāma ar pestīšanas drošību šādam cilvēkam; 12. ūdens kristību, kas izdarīta ar apslacīšanu uz cilvēka personīgās ticības apliecināšanas pamata, ja nav īpašu apstākļu, kuru dēļ nevar tikt veikta bībelīgā pagremde.

10. kristības notikumā svarīgākais nav pagremdes fakts, bet gan pats pagremdējamais: viņa personīgā izšķiršanās, viņa pestīšanas piedzīvojums un viņa ticības apliecināšanas saturs; <i>Mk. 16,16</i> 11. ūdens kristība ir zīme un zīmogs kristībai ar Svēto Garu, kuru mēs saņemam jaunpiedzimšanas brīdī, un vienlaicīgi grēku piedošanas zīme un zīmogs; 12. ūdens kristībai bez personiskās ticības uz Jēzu Kristu nav bibliska pamatojuma. Tāpēc bībelīgi pagremdēt var tikai tādu indivīdu, kurš var personīgi apliecināt savu ticību Kristum. <i>Apd. 8,36–38.</i> 13. kristība izdarāma tikai pie tiem, kas personīgi ir apliecinājuši savu jaunpiedzimšanu un izšķiršanos sekot Jēzum Kristum. Tāpēc nevar runāt par zīdaiņu vai pieaugušo kristību, bet par jaunpiedzimušu, resp., ticīgu cilvēku kristību; 14. kristību izdara ar pagremdi kristības baseinā vai atklātā ūdenī (upē, ezerā, jūrā u.c.), pilnīgi iegremdējot kristāmo ūdenī; 15. kristība izdarāma Dieva Tēva, Dēla un Svētā Gara vārdā; <i>Mt. 28,19</i> 16. arī kristību formai pašai par sevi nav		

glābjošas nozīmes; 17. kristību veic draudzes garīdznieks; 18. ūdens kristības konsekvence ir ticīgā cilvēka uzņemšana draudzē; 19. kristība tomēr nav un to nedrīkst pārvērst par organizatorisku aktu cilvēka uzņemšanai draudzē; 20. ūdens un Gara kristība atšķiras viena no otras ne tikai ar kristītāju (garīdznieks, resp., cilvēks, – Jēzus Kristus) un elementu, ar kuru vai kurā krista (ūdens – Svētais Gars), bet arī ar mērķi. Ūdens kristībā Kristu pieņēmis cilvēks tiek kristīts uz Jēzu Kristu, Svētā Gara kristībā, kuru veic Jēzus Kristus – uz Kristus Miesu, resp., draudzi; <i>Jņ. 1,33</i> 21. Jāņa Kristītāja kristību nevar identificēt ar Jēzus Kristus iedibināto ūdens kristību, jo Jāņa Kristītāja kristība izsaka grēku nožēlas un atgriešanās gatavību, bet Jēzus Kristus iedibinātā kristība to apliecina kā jau notikušu faktu.		

Izstrādājis LBDS Teoloģijas komisijas vadītājs Dr. Ilmārs Hiršs